

ปักกิ่ง ออนทัวร์ เที่ยวไปในปักกิ่ง

กลอน

ปฐมฤกษ์เบิกชัยในวันนี้
หกชีวิตคิดหวดชิงชวนกัน
นัดเวลาว่าสองทุ่มรวมกลุ่มนะ
สมบัติทัวร์ตามตัวเตือนใจจำ
ถึงสถานี่ชนส่งตรงตามนัด
ทั้งครูอ่อง แสงเดือนอีก เพ็ญจันทร์
รวมเราสองถูกต้องปองเป็นหก
สู่สุวรรณภูมิมุ่งปักกิ่งถิ่นจีนพัน
สองทุ่มสิบห้าเวลารถเลื่อน
ปอ.๑ถึงนครสวรรค์และลงไป
ครูแสงเดือนเลือกถวายเที่ยวกินอยู่ห้อง
ครูเพ็ญจันทร์กับน้องปิ๊กปรีดีเปรม
ต่อเนื้มาคลาไคลไปเมืองหลวง
ตีสามครึ่งถึงรังสิตยังกลางคืน
จนตีสี่ถึงที่หมอชิดแล้ว
สองคันแข่งแบ่งกันไปรีบโคลคลา
แท็กซี่ส่งลงช่องประตูเก่า
จนพบกันหาที่มันจนได้มุม
เดินสำรวจตรวจตราสุขาอยู่ไหน
เสร็จจรูระเดินแปะปะผ่านอีกที
ไปนั่งพักตั้งหลักปักกับที่
เห็นฝรั่งทั้งแขกจีนญี่ปุ่นไทย
กลับมาถามตัวเก่าเรากี่ใช้
ตอบคำถามตามตนต้องอยากรู้มา
โลกใบนี้มีใช้จะใหญ่กว้าง
เข้าอยู่ไทยบายอยู่จีนกินข้าวแลง
เดินโนนดูนี้หลายที่ช่อง
เริ่มชีวิตติดปักบินต่อไป

ในวันที่เก้าตุลาห้าหนึ่งนั้น
มุ่งหมายมั่นเมืองบางกอกไขบอกคำ
ไปพบปะที่ชนสงคหลังคำ
ไม่ลืมย้าข้าบอกออกให้ทัน
มองให้ซักเพื่อนร่อยุ่รวมหมุ่นั้น
น้องปิ่นนครบครันกันสี่คน
พากันยกโขยงย้าอีกหน
จะดันดันค้นหาที่มีอะไร
พร้อมพวกเพื่อนเคลื่อนย้ายหมายล่องใต้
เพิ่มมือใหม่ด้วยราดหน้าหาอิมเอม
ส่วนครูอ่องลงข้าวต้มคงเกษม
มาลองเคลมราดหน้าคราเที่ยงคืน
พาหวย่งวงบางช่วงหลับหลับตื่นตื่น
เสียงเพลงพื้นถิ่นไม่หลับจับเวลา
ต้องรีบแจจจับแท็กซี่มีรอช้า
จนตีห้ามาถึงสุวรรณภูมิ
สองคันเราเข้าอาคารตามหากกลุ่ม
มานั่งสูมรุ่มล้อมแวดช่องแปดดี
รับไปใช้ฝากเก่าไว้เมืองไทยนี้
กลืนแซกตจีจุ่มไม่ถูกใจ
มองผู้คนจรลีซื่บอได้
เดินขวักไขว้ไปไหนหันฉันสงกา
เป็นหนึ่งในที่นั่นน้แหละหนา
สุดท้ายว่าข้าเข้าใจหลายกลางแกลง
ทุกที่ทางถึงกันได้ไปทุกแห่ง
ไปหลายแห่งแบ่งเวลาทำความไว
รุ่งอรุณแสงส่องผ่องใส
ด้วยแรงใจไปพลังฝั่งศรัทธา

เห็นสุวรรณภูมิใหญ่โต โอ้อ่านัก
ว่าไทยนี้มีชื่อเสียงลือชา
แต่ไม่วายขายชี้หน้าว่าโคตรรุ่น
คอร์รัปชั่นหันเปอร์เซ็นต์เห็นแก่กิน
อีกสักพักสักเจ็ดโมงเห็นจะได้
ชื่อเอกศาสตร์มาดหนุ่มใหญ่ลูกไครนา
โหลดกระเป่าเข้าช่องกันเรียบร้อย
เข้าเดินชมดิวตี้ฟรีมีสารพัน
เดินเลาะไปใจเลาะเล็มเกิดกิเลส
แอบมองป้ายโล่ราคาพาใจเรา
ทั้งนาฬิกาผ้าเสื้อแฟชั่นใหม่
มีมากมายหลายหลากล้นนำดู
ถ้าเข้าถึงซึ่งคำพระท่านสอน
มีเป็นอยู่แล้วสูญสลายไป
ยิ่งบางคนดันดันแสวงหา
โลกวัตถุมุ่งมุ่นไม่ทัน
เห็นตัวอย่างเราต่างไม่สำนึก
ดูทักษิณดินรนโกงจนตั้งอ
ต่างคนเดินเพลินใจได้รู้เห็น
ได้เวลาเดินทางขึ้นเครื่องบิน
พอขึ้นเครื่องเดินเรียงหาที่นั่ง
อ้อ แถวกลางข้างลูกเมียนั่งแอบอิง
ได้เวลาแอร์ก็มาบริการ
มือกลางวันเราทำดูคึกคัก
จะซิมปลาหรือว่าอะหมีเปิด
จิบเครื่องดื่มพocrimคริมเลือกชิมไวน์
เล่นเข้าไปสองสามแก้วก็ได้ที่
ได้ลดละกายาหาหุ่นเคย
ไม่ตั้งใจให้ผิดศีลสันธรรมะ
เหล้าองุ่นให้อุ่นเลือดลมติง
ยังจำคำท่านประสงค์ตรงที่ว่า
อันศีลห้านั้นหนามาไม่ทัน

แจ้งประจักษ์หลักบานทั่วทั้งหล้า
ทันสมัยหนักหนาสนามบิน
ชุลมุนยุ่งอยู่ยังไม่สิ้น
โคตรทักษิณดินกันอยู่ไม่รู้รา
หัวหน้าโกดังได้ติดตามเสาะถามหา
จัดการว่าจะเดินทางอย่างไรกัน
แล้วเรียงถ้อยเดินแถวเป็นแนวนั้น
มีสิทธิ์ฝันเป็นเจ้าของมอหมายเอา
ทั้งของไทยของประเทศเป็นร้อยเจ้า
ได้แต่เฝ้าฝันเห็นเป็นของตุ
อีกของกินของใช้ให้เลิศหรู
อยากจะรู้หมื่นมนุษย์หยุดอย่างไร
ไม่แน่นอนของเหล่านี้จริงไม่
แล้วทำไมใจยังคิดยึดติดกัน
เพื่ออวดว่าข้านี้ดีแมนมัน
จนถึงวันสุดท้ายยังไม่พอ
ใจลึกลึกลังโลกโมโหสั่นหวน
กรรมเกิดก่อต่อตนตั้งทั้งแผ่นดิน
โลกที่เป็นสมัยใหม่ไม่หยุดสิ้น
เพื่อเยื่อนถิ่นจีนใหญ่ในBeijing
46Dอยู่ฝั่งไหนใกล้ชายหญิง
ตั้งนั่งนิ่งอยู่ในไม่กว้างนัก
ทั้งเครื่องดื่มอาหารทานให้หนัก
ตามใจรักเลือกทานตามชอบใจ
อร่อยเด็ดเลือกเปิดเป็นใช้ได้
ตามที่ไกด์นายเอกวิเศษเลย
ชักมันดีเพราะเรานี้ชี้เฉลย
จึงเอื้อนเอ่ยออกปากฝากความจริง
บาทหลวงพระคาทอลิกว่าดียิ่ง
ใช้เป็นสิ่งสื่อสัญญาหา God กัน
เรามาไกลหนักหนาอย่ายึดมั่น
คราก่อนนั้นไปกันที่รัสเซีย

เห็นครูอ่องน้องปีแม่เพ็ญจันทร์
หลังอาหารต่างได้จับพอหายเพลีย
อีกไม่นานอาการเริ่มออกฤทธิ์
เพราะปวดฉี่ถี่ครั้งจึงนั่งคอย
จับเพียงพักมिनานักผวาตื่น
มองเพื่อนพ้องน้องพี่แจ็กแขกไทย
มนุษย์นี้คิดอีกทีชีวิตเจ้า
ลำเดียวกันน่าสุขสันต์ปล้นปรีดีเปรม
แต่ความจริงวันนี้ที่เห็นอยู่
โลกโกรธหลงปลงไม่ได้ไล่ฆ่าฟัน
มัวรำพึงรำพันหัวนวิตก
จะพากันไปนรกร้อนเป็นเปลว
อีกสักครู่จวบพอรู้ว่า
สีโม่งกว่าเครื่องลงตรงพอดี
คอยสักครู่กรุกันขึ้นรถไฟฟ้า
รับกระเป๋าเขาขนถ่ายลงพื้นดิน
พอได้ของกันครบตบเท้าเดิน
นั่งรถตู้ดูพอดีและดีพอ
ลืมไขความบอกตามที่ได้เห็น
San hao hang zhan LoU “นามจีนย้อน”
รถเล่นไกลใช้เวลาไม่นานนัก
ถนนหนทางช่างสะอาดสองฟากมี
หนู Lisa พามาหาที่พัก
ยี่สิบห้ากิโลเมตรเธอบอกมา
ทั้งฮุนไดไล่บูอีกอีกเอาดี
นั่นซีตรงมองเห็นฟอร์ตมีทั่วโลก
ดูดีگرامงามเด่นเป็นสัดส่วน
สะอาดสะอาดบ้านเขาเราศรัทธา

ครูแสงเดือนคงอิมกันแน่นะเนี่ย
ไว้เจอเฮียม่วยและเจ๊คงเฮฮา
ต้องเปิดปิดห้องน้ำซำบ่อบ่อย
ใกล้อีกหน่อยหน้าห้องไม่ต้องไกล
พอสดชื่นรื่นอารมณ์สุขสมโฉน
ฝรั่งใหญ่ในเที่ยวบินต่างอิมเอม
เหมือนอยู่ในสำเภาอันเกษม
ช่วยเติมเต็มน้ำใจให้แก่กัน
มีแต่เรื่องหดหู่คอยห้าห้า
ดื้อดั่งต้นฉันทันตึงเอ็งซีเลว
มองมนุษย์สุขสกปรกจะตกเหว
เพราะลั้มเหลวศีลธรรมนำชีวี
ได้เวลามาปักกิ่งถึงถิ่นที่
รอคอยที่เข้าอาคารสนามบิน
ไกลออกมาหาอาคารย่านฐานถิ่น
จากเครื่องบินสู่สายพานไม่นานรอ
เหมือนโชคเชิญไถ่มารับไปกันต่อ
ไปกันนอกก็ใจกลางมหานคร
สนามบินงามเด่นเหมือนเก่าก่อน
เปิดใช้ตอนโอลิมปิกเปิดพอดี
แต่ประจักษ์หลักฐานเห็นเป็นศักดิ์ศรี
เชียงขจีด้วยแมกไม้ให้เจริญตา
ไม่นานนักสักสี่สิบนาทีกิน
แต่รถราหาน้อยไม่ขวักไขว่เลย
เบนซ์ก็มีบีเอ็มเต็มด้วยโพล์ค
นับเป็นโชคช่วยให้เห็นเป็นขวัญตา
เหมือนเชิญชวนขึ้นงามหนักหนา
เขารักขาวินัยดีข้านี้ซิม

เคยได้มาเมื่อคราหกปีผ่าน
เห็นครานี้มีสิ่งใหม่น่านิยม
ที่ลดไปใจหายกว่าก่อนเก่า
เมื่ออดีตคิดถึงเงินมีลืมหืม
ถึงโรงแรมพลบค่ำโยงหกลมเงา
Golden Palace Silver Street Hotel ไง
“พิมานทองถนนเงิน” โรงแรมนี้
เจ็ดแปดร้อยถึงพันกว่าด้านราคา
กว่าจะเช็กเข้าพักตั้งหลักอยู่
เก็บกระเป๋าเข้าห้องลงไปเฮอะ
พี่พาเดินรอบหน้าถนนใหญ่
ทั้งรีเจนทีโนโวเทลใหญ่ตระการ
Golden Palace Silver Street Hotel
เดินกันไปไม่นานช้าน่าชื่นจริง
เข้าตรอกโน้นซอยนี้มีสารพัด
หาของกินหลากหลายไม่อายุใคร
คณะเราก็เอากับเขาหน่อย
ซื้ออย่างโน้นชิมอย่างนี้ซื้อส่งเอา
อีกหน้าตาวาจาไม่น่ารัก
คนทั้งหลายคงตาตายได้เวลา
ผมเดินไปไม่สนใจหาแหล่งใหม่
ทั้งลูกชิ้นเต้าหู้ยู่ท้องพอ
ดูคนจีนแผ่นดินใหญ่มาหลายที่
ทั้งแก้ม่าสาวหนุ่มคงมาไกล
วัฒนธรรมน่าท่องเที่ยวในเดี๋ยวนี้
อยากเห็นโน่นไปนี่ที่ไม่เคย
คิดตัวเราเฝ้าเห็นเป็นตัวอย่าง
อยากไปดูให้เห็นเป็นบุญตา
ใช้อวดมิตีเด่นอย่างใดออก
ว่าเงินทองต้องรับใช้ให้นายกู
นับวันนี้ครั้งที่เกินสิบแล้ว
ด้วยรู้ตัวกลัวใจไม่ยากจน

ทุนดูงานการศึกษาพาสุขสม
พาหลงลมเสน่ห์เงินถิ่นเคยเยือน
จักรยานอย่างไรเล่าเหงาจริงเพื่อน
คืบซับเคลื่อนด้วยรถถีบรีบเร่งไป
ห้าโมงเราเอาหนึ่งบวกผนวกไว้
แปลเป็นไทยอะไรดีซื้อบอกมา
คงเข้าที่มีสนนราคากว่า
ก็แพงกว่าบ้านเราคนเขาเยอะ
เป็นหลายครู่จึงรู้ซึ้งมันเถอะ
เดินไปเจออะไรก็ได้ทาน
บอกจำไว้ไฟสีฟ้านะเราท่าน
อยู่หน้าบ้านโรงแรมเข้าพักฟัง
ซื้อลดเลี้ยววาวหลายคำจำยากยิ่ง
พบหลายสิ่งตื่นตากาสนใจ
คนแออัดเบียดยัดจนขวักไขว่
เดินกัดไปกินไปไม่เหมือนเรา
เดี๋ยวจะพลอยไม่อินกับถิ่นเขา
รอนเง่าหาจวนเง่อเธอจึงมา
เห็นแล้วชักไม่ยากกินแล้วละหนา
หิวแล้วจำจึงกล้านั่งสั่งแล้วรอ
ซื้อชิมให้ได้อุ่นท้องดีแล้วหนอ
จึงไปรอแล้วก็เดินพอเพลินใจ
รวมกันนี้มีมากมายกว่าเมืองไหน
เป็นกลุ่มไปไกด์นำทางอย่างเราเคย
คนพอมีเงินหาได้ไม่อยู่เฉย
แล้วจึงเลยเป็นวัฒนธรรมนำพัฒนา
พอมีสตางค์สร้างโปรแกรมไว้รอทำ
แม้เคยมายังกล้ากลับมาดู
ด้วยเคยบอกออกปากฝากให้รู้
แต่ต้องดูอยู่พอดีไม่มีจน
ที่แน่แล้วตามใจไปทุกหน
แต่ฝึกฝนค้นคว้าด้วยตัวเรา

เห็นสิ่งดีนำชี้ช่วยมาบอก
ต้องมาตีเตือนพี่น้องเพื่อนของเรา
เดินไปเดินมาถึงเวลากลับมานอน
ว่าพรุ่งนี้จะมีอะไรงาม
จำใจนอนตอนใกล้เที่ยงคืน
ราตรีสวัสดิ์วันใหม่มาจะร่ายคำ

สิ่งกลับกลอกยกยออันต้อนให้เขา
อีกมาเล่าสอนศิษย์ให้คิดตาม
เลยเขียนกลอนกล่อมจิตคิดคำถาม
มาติดตามต่อไปให้เราทำ
กลัวจะตื่นตอนสายเดียวใจซ้ำ
เป็นลำนำจำปักกิ่งด้วยจริงใจ

จบ.....

วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

คำว

อรุณสวัสดิ์
ด้วยใจต่อตั้ง
ตุลาสิบเอ็ด
ห้าหนึ่งปีชัย
ปักกิ่งเมืองจีน
มาแอ่วเบิกบาน
ฮออดปีผ่านมา
บ่จกอยู่ได้
ก็ว่าปีนี้
หกสิบแล้วนาย
ปลดภาระการ
บ่หนักเหมือนยัง
เมื่อคืนผ่านมา
ที่หาอยู่หั้น
ฝันดีฝันดี
ตักบาตรนอมแหม
สะดุ้งตื่นมา
เจ็ดโมงตะวัน
เร่งรีบจัดการ
ออกมาจากห้อง
เสร็จจากมือเช้า
กินยาตวยไป
พอลงห้องมา
เมียฮักของเฮา
ถามไถ่แซะเชียร์
บ่ได้
ค่อยซักเซาะไซร์
เป็นว่าไรนาม
เลยบ่ฮู้ไหน
เบอร์ใดที่จอง
ไล่เสียงเถียงกัน
ยืมสูเดินเฮ็น

ยืนหยัดอยู่ยัง
ความหวังสไต
ดีเด็ดกว่าไหน
มาไกลจากบ้าน
เตียวตั้นบินด้าน
ผ่อนพัก
ด้วยว่ากำรนัก
สบาย
ถึงที่ปั้นหมาย
หื้อจายจอตตั้ง
งานสอนต่อตั้ง
ก่อนนั้น
นิทรabenขึ้น
โรงแรม
ฝันนักได้แถม
แซมอธิการหั้น
เวลาว่าอัน
สองฟ้า
อาหารบ่ช้า
เร็วไว
เข้าห้องพะใจ
ตามในสั่งเจ้า
เซาะหาลูกเต้า
บ่ปีะ
ไล่เบ๊ยผ่อนะ
ใจความ
ชื่อไทยถ้องถาม
ตามที่ถามก้อง
พักในหอห้อง
บ่ฮู้
ก็หันหันดู
ออกถาม

จึงถามแม่น้อง
บ่หันมีนา
สักกำก็มา
เดินดูของดี
เอามาบอกเล่า
สำรวจรอบด้าน
จะต้องตลอด
ของถูกตึงมี
แล้วเดินออกมา
ไปเที่ยวอันเหมิน
จะเป็นอย่างไร
แท้ก็ชี้พามา
จากทุกห้อง
ผู้คนหยุดยับ
ฝรั่งแขกไทยแลนด์
ผ่อไปทางเหนือ
เหมือนมดแตกไป
หันคนนักหลาย
เหมือนกับที่บ้าน
หมู่พันธมิตร
ชุมนุมกันเอา
แต่นี่มาแอว
ขับไล่รัฐบาล
เดินลอดเลาะทาง
ตามไปด้วยกัน
แวะถ่ายรูปไว้
บ่ได้บ่ยับ
ประดับดอกดวง
รอคอยเฮามา

อยู่หันกำ
รอถ้ายู่นี้
เป็นว่าอย่างอู้
ตามร้าน
หื้อเฮาอย่าค้ำ
หื้อดี
อดใจฟังหนี
ของดีหาได้
หารถล่องใต้
ที่เป็นบอกหื้อ
พี่น้อง
พาเพื่อนพ้อง
ดินแดน
เหมือนกับฝั่งแต้น
เนืองแน่นนักไย
เผื่อตาไปได้
หยุดยับ
มากมายเหลือนับ
เมืองเฮา
ร่วมจิตบ่เหงา
ร่วมเหล่าหลายบ้าน
หลบแถมบ่ต้าน
ออกไป
เป็นกำงเขตไว้
คนจีน
ได้หัวถึงตีน
คนจีนเก่งกล้า
ปวงมาลัยถ้ำ
แอวแวะ

เขาลอดทางไป
แน่วแน่ต้องได้
มาครั้งก่อนนั้น
บ่ได้รั้นรมย์
เป็นการเป็นงาน
จำกัดเวลา
วันนี้ได้มา
บ่หนักหนองซ้อน
เพราะลูกเมียรัก
เพื่อนฝูงรวมใน
มากันสบาย
จิตใจปรองดอง
เข้าพระราชวัง
ตาม*
ไปหน้าตึกตึก
พ่องมาคนเดียว
พ่องมาเป็นฝูง
พ่องนั่งรถคอย
ลูกหลานกตัญญู
พ่อแม่ต้องได้
บ่งคนแก้ค้าว
ยังบ่ซากแคลน
ลูกหลานบเนเฮา
เรื่องรู้คุณใน
เดินไปแะไป
ทุกข์ท้วแห่งห้อง
เรื่องราวเก่านั้น
เดินท่องส่องแยง
มีมากหลากหลาย
เปิงใจผ่องมอง
จัดเป็นเรื่องราว
ทำเป็นหัวข้อ
เครื่องทรงจักรพรรดิ
มีสื่อฉายไป

ในนั้นแหละ
เข้าชม
บ่ทันสุขสม
เพราะคนแปลกหน้า
ผลาญใจเพื่อนข้า
รีบร้อน
บ่ถ้าทุกข์ฮ้อน
อันใด
พร้อมพรักหัวใจ
บ่ได้อ้างข้อ
ห่างหายทุกข์ต้อง
ร่วมมิตร
หลังไหลทุกทิศ
เดินเดียว
บ่ปีกแลเหลียว
พ่องเกี่ยวแขนห้อย
พ่องจูงลูกน้อย
เป็นไว้
รู้คุณเทศให้
ตอบแทน
เดินก้าวทุกข์แสน
มาเล่นแ่อวได้
บ่เท่าเทียบใกล้
บรรพบุรุษ
บ่ได้สิ้นสุด
จัดแสดง
สีสนัไสแสง
ไล่แจงเป็นห้อง
หยาดยายใจข้อง
เหมาะล้ำ
สืบสาวบอกย่า
เฉพาะไป
เป็นจัดเข้าใจ
หื้อได้รู้แจ้ง

ตัวอย่างแวนโซว์
ใส่ตู้แสดง
ห้องเครื่องรบรา
มนุษย์คิดขึ้น
มีมากชนิด
ธนูเกาทัณฑ์
หอกดาบหลาวลุย
มีทุกสิ่งอัน
ทุกที่ทุกทาง
ขายของเกี้ยวข้อง
ทั่วไปทุกทิศ
จำเป็นแบบอัน
เมืองลำปางเฮา
พิพิธภัณฑ์เขลางค์
เดินจนพอใจ
ถึงลำนนอกได้
สองหยวนค่าบัตร
ขึ้นขึ้นบันได
แต่ได้เห็นวิว
สุดสวยเสกสรรค์
เห็นเมืองปักกิ่ง
เทพสถิตเสกหื้อ
ตึกงามเสียดฟ้า
เก่าใหม่มากมี
บุญตามาพาน
นั่งกันผ่อไป
เพ็ญจันทร์หันหน้า
ครูอ่องก็ซื้อ
เพ็ญจันทร์กำไล
ส่วนครูแสงเดือน
บื้ออวยงมา

โอ้อ่าถี้แก้ง
เยี่ยมยุทธ
ปืนผาอาวุธ
ฆ่าฟัน
มีคิดสร้างสรรค์
หันในหันหัน
คั่นมยุมีดสั้น
ร้อนร้าย
บ่ว่างเหมือนคล้าย
พิพิธภัณฑ์
ติดใจมาหัน
ไปฝันเต็มสร้าง
จะเอาอย่างบ้าง
ว่าไว้
ออกไปแกมไซร์
ลวดไป
เดินลัดบ่ไกล
ได้สามร้อยขึ้น
ทิวทัศน์ที่หัน
รอบทิศ
เหมือนสิงเนรมิต
งามดี
มีสง่าราศี
ผ่อไปรอบด้าน
ผ่านฟ้า
หันใส่แม่ค้า
ครุนิดหมวกผ้า ซื่อไป
หนังสือสดใส
ซื้อได้ถ้วนหน้า
บ่เสี้ยงเจ้าข้า
ที่นี่

พอได้เวลา
Jing Shan Park นี่
เดินลงริบลิค
ไล่เลาะเซาะมา
ยื่นรอแท็กซี่
ก็เลยเดินลง

ทอดน่องมา
ก็ถามไถ่ถามเสาะ
เขาก็บอกชี้
เดินเลาะตามแคม
จนป้ออ่อนขา
โดนแจ็กจุกัน

บอกว่าบ่ไกล
จะแผนสักห้า
เดินจนป้ออึด
เกือบชวมนาที่
ท้องก็เริ่มหิว
เลยขอเติมไป

แวะ KFC
ปอหายชุ่มซ้อง
ฝรั่งซื้อนี้
อืมแล้วออกชม
โบกแท็กซี่มา
โรงแรมที่ทาง
อาบน้ำสระหัว
จึงนั่งแต่งแต้ม
พี่เอกมาฮ้อง
ว่านัดเพื่อนพอ
เพื่อนรักคนจีน
รู้จักชื่นชู

พอหนักหนงตา
ถึงห้าทุ่มหัน
สวดมนต์ไหว้พระ
หื้อหลับสบาย

ไคลคลาจากลิ
ลงมา
ตัดทางมาหา
ว่าจะกลับห้อง
ตานีคอยจ้อง
ผ่อเนาะ
กะว่าพอเหมาะ
โรงแรม
ทางนี้ไปแถม
แนวฟุ่ตหัน
เมื่อยล้าอ่อนล้าเป็นป็น
แน่แล้ว
เดินไปบ่แคล้ว
นาที่
ตามติดบ่หนี
จำที่บ่ได้
หน้านิ้วเหมือนให้
ใส่ห้อง
ตั้งพีตั้งน้อง
อารมณ์
คุ้นดีสุขสม
กินลมนอกห้าง
กลับหาเก๋อ้าง
พักยัง
ต้นตัวแถมครึ่ง
ค้างขอ
อู้ถ่องกันหนอ
ขอไปแอ่วอู้
ต่างถิ่นแบสู้
ก่อนนั้น
เวลาคืบขึ้น
เนอนาย
ภาวนาแผ่ผาย
ห่างหายป่วยไข้

จำต้องกล่าวลา
ขอได้โชคชัย
วันพรุกจะมา

อำลาสู่ห้อง
ขอจบคำวคำ
เอาไว้เท่าอี่

ราตรีนี้ใจ
เต็มกำ
มีค่ายิ่งล้ำ
นิทรา
นำไว้เท่านี้
สู่กันฟังก่อนแหล่งเนอ

ภาพยัสร้างคณางค์ 28

เข้าวันทีสาม สวยสดงดงาม ยามสายฟ้าใส
 อากาศก็ดี มีสุขเหลือใจ มองไปทางไหน สบายอุรา
 เสริจอาหารเข้า เदनออกเดนเข้า เรานัดเวลา
 แก้วมอครั้งนี อ.ปี้จะมา พาราทัศน์า มหานคร
 พอได้เวลา ดีใจหนักหนา ไม่พารีบร้อน
 รุ่งหรือ Wang Yu มาคู่พจร รักบี้เจ้าหล่อน ขอก่อนวันนี้
 จุคหมายปลายทาง พวกเราวาดวง ไว้อย่างเข้าที่
 สนามกีฬา ลือชาว่ามี ยิ่งใหญ่เหลือที่ หนึ่งนี้ในจีน
 สนามโอลิมปิก เหมือนมาปิกนิก สมาชิกหลายถิ่น
 หลากหลายภาษา มาพร้อมกันสิ้น ทุกคนสมจินต์ ได้ยินได้ยล
 ขึ้นรถลงมา คนเต็มไปหมด ดังมดมากล้น
 หล่งไหลกันมา เห็นหน้าแต่คน เदनเวียนเดนวน เจอคนคนเอย
 Subway บ้านเขา ท้นสมัยไม่เบา บ้านเรายังเซย
 บอกสถานี่ ที่ฉีฉายเลย รู่อยู่ไหนเอย เฉลยท้นที่
 ไปไหนจีนมุง วุ่นวายดุย่ง ได้*และนี
 มาเป็นไกด์นำ ทำให้โชคดี มุ่งตรงไปที่ สนามกีฬา
 ซื้อตั๋วเข้าไป ห้าสิบหยวนใช้ ในหนึ่งคนหนา
 สนามรักนก หยิบหยกมาว่า เหนือพรรณา มหาไอฟาร
 เห็นในทีวี ตอนเริ่มเดนที่ ที่เขาเปดงาน
 ตะลิ่งเมืองเขา ทำเอาเราท่าน ที่งในผลงาน สะท้านโลกา
 สนามโครงเหล็ก ข้างนอกดูเหล็ก *
 เข้าดูข้างใน ใหญ่โตมหีมา นับเป็นบุญตา มาเห็นเป็นบุญ
 ผู้คนล้วนหลาย หลายผู้หลายนาม มาตามอุดหนุน
 ซื้อบัตรเข้าชม สมค่าลงทุน ห้าสิบหยวนลุ่น เจือจุนรัฐบาล
 ชาวจีนภูมิใจ ในความยิ่งใหญ่ ได้เสนอผลงาน
 กีฬาโอลิมปิก พลิกพื้นเมืองบ้าน บอกกล่าวเล่าขาน สะท้านปฐพี
 ถ่ายรูปกันใหญ่ ฝรั่งเศสไทย สดใสชีวี
 ไว้วอดลูกหลาน ไปนานหลายปี ว่าฉั่นโชคดี มีโอกาสมา

เดินดั้นกันต่อ	อยากเห็นอีกหนอ	ไม่รอชักช้า	
ข้ามปากทางนั้น	เห็นกันสะดุดตา	ดูเด่นนักหนา	เรียกว่าอะไร
รอซื้อตัวกัน	ยืนแกร่วอยู่นั้น	คนมาจากไหน	
เปียดเสียดเยียดยัด	อึดอัดทนได้	เพราะต่างมาไหล	อยากได้เห็นชัด
ตัวผีมีมาก	คนขายออกปาก	หากถามเด่นชัด	
เอากำไร	*หลายรัฐ	ห้าสิบหยวนรัฐ	เขาอัดเจ็ดสิบ
หาซื้อตัวนั้น	ต้องไปดันดัน	แข่งกันหยุดหยิบ	
คนมีมากมาย	ใจหมายไปليب	ต้องได้ไปหยิบ	จับจิบน้ำชา
พอได้ตัวมา	ไม่รอช้าที่	เร็วรีเดินหน้า	
ดูสรว่ายน้ำ	ใหญ่ล้ามหิมา	เดินดูเพลินตา	ออกมาพร้อมกัน
คนจีนฉลาด	กล้าหาญองอาจ	วาดวางตามฝัน	
มองไกลไปหน้า	หาความสัมพันธ์	สร้างสิ่งยึดมั่น	ดันดันมันหมาย
พูดจริงทำจริง	ทุ่มเททุกสิ่ง	ทั้งหญิงทั้งชาย	
ขยันขันแข็ง	กล้าแกร่งเหลือหลาย	ไม่กลัวกล้าตาย	ขยายเผ่าพันธุ์
ไปบ้านเมืองไหน	ทั้งใกล้ทั้งไกล	จีนไปทั้งนั้น	
ยุโรปอเมริกา	แคนาดานั้น	เอเชียทั้งนั้น	เห็นกันทุกเมือง
ที่ไหนเจริญ	แน่นนอนเหลือเกิน	บอกเชิญได้เรื่อง	
เพราะมี chinen	กิจการรุ่งเรือง	บ้านเมืองฟูเฟื่อง	เรื่องขายเรื่องค่า
อาชีพแปลกใหม่	คนจีนถึงไหน	ตามไปทุกครา	
เศรษฐกิจหมุนเวียน	แลกเปลี่ยนสินค้า	บ้านเมืองก้าวหน้า	เพราะว่ามีเงิน
เดินไปออกมา	คิดค่าราคา	เมื่อมาถึงถิ่น	
ถึงแพ่งไปหน่อย	ก็พลอยบุญดิน	อีกคิดถึงเงิน	เจ้าถิ่นลงทุน
มากมายกายกอง	หมดเงินหมดทอง	ต้องช่วยอุดหนุน	
เมื่อได้มาเห็น	เป็นโชคบอกบุญ	กว่าเขาได้ทุน	คงลุ้นอีกนาน
คิดถึงเมืองไทย	จะทำอะไร	ปวดใจนะท่าน	
ถ้าเป็นงานใหญ่	โก่งไปอีกนาน	โก่งงบประมาณ	รัฐบาลถอนทุน
เรื่องคอร์รัปชัน	แตกกันสะบัน	ลือลั่นจนวุ่น	
บ้านเมืองเดือนร้อน	จ่ายก่อนทวงทุน	ซื้อเสียงซุลมุน	ตุนเอาคะแนน
พอเข้าสู่สภา	เชิดหน้าชูตา	คุยเข้าผู้แทน	
มาจากปวงชน	คนเชียร์เสียงแน่น	เลยต้องรีบเล่น	ตั้งแท่นเป็นรัฐบาล

แย่งกันเป็นใหญ่	พวกมากลากไป	อยากได้บริหาร
กระทรวงเกรดเอ	แสนเทห์เงินบาน	เป็นเจ้าโครงการ
แล้วชักเปอร์เซ็น	ท่ามาให้เห็น	เป็นประเพณี
ผลประโยชน์ทับซ้อน	แน่นอนน้องพี่	ต่างรู้กันดี
หลบเลี่ยงภาษี	ซุกหุ้นก็มี	หาที่โกงได้
ไม่รัชชั้	ข้าราชการ	ชาติแจ้งอย่างไร
ประชาชนิยม	หลอกคนชื่นชม	คุยชมเสียงดัง
เข้าใจรากหญ้า	จะพาถึงฝั่ง	สมความมุ่งหวัง
อ้อยเหี่ยวโครงการ	ล่อลวงชาวบ้าน	กันบานตะไท
กู่หนียมสิน	ได้กินได้ใช้	เลี้ยงพวกหัวไม้
ทั้งหัวคะแนน	อ้อยเหี่ยวตอบแทน	วางแผนดีจัง
ไปไหนอยู่ห้อม	ล้อมหน้าล้อมหลัง	วางแผนไว้ง
พอเข้าสภา	ค่อยฟังเขาว่า	หมดท่าทำเชื่อง
ยังเป็นลูกพรรค	ถ้าจ้กรุ่นเรื่อง	ต้องดูฟูเฟื่อง
กล้าได้ใจถึง	ทุ่มเทเงินตั้ง	ที่พึ่งพวกพ้อง
เป็นหัวหน้ามั่ง	เงินถุงมากอง	เลี้ยงพวกลูกน้อง
ถ้าเป็นลูกไล่	ต้องหวังอาศัย	ในงบประมาณ
ก็ต้องเชื่อฟัง	คำสั่งพี่ท่าน	ที่คุ้มกบาล
มาถึงโอลิมปิก	โยมันกลับพลิก	ซิกแซกไปได้
วกหาการเมือง	ให้เคื่องหัวใจ	เสียดายการเมือง
ถ้าการเมืองเรา	เหมือนเมืองอื่นเขา	คงเข้าทำดี
มีอุดมการณ์	เพื่อนบ้านก็มี	ดุสิงโปรซี่
ยิ่งไปเกาหลี	หรือญี่ปุ่นนี่	ไม่มีหันเห
เรื่องคอร์รัปชั่น	ป้องกันถ่ายเท	ใครโกงจนเห
เขาไม่ใช่คน	หน้าด้านหน้าทน	เหมือนชนทั้งหลาย
แถวเมืองสารขันธ์	เห็นกันมากมาย	มีทั้งหญิงชาย
ออกจากสนาม	อันแสงดงาม	เก็บตามทีเห็น
สิ่งดีบ้านเขา	จากเข้าจนเย็น	ไว้เก็บประเด็น
น่านับถือเขา	ชาติยึดเป็นเป้า	เอาส่วนรวมกว่า
ทำแล้วจริงจัง	ยังผลทันตา	เชิดชูก้าวหน้า
ออกสนามมา	หากินข้าวปลา	เวลาผ่านไป
ดูนาฬิกา	ว่าสีโมงได้	รู้ บี้ ช่วยให้
เดินไปเดินมา	ทั้งหมดเมื่อยล้า	กลับมาถึงที่
ต่ออาหารเย็น	ก็เป็นบะหมี่	ของจีนเข้าที่
		ขามนี้ใหญ่โต

สองคนเมียผัว	กินอ๋มถ้วนทั่ว	หายกลัวอดโซ	
อ๋มแล้วอาบน้ำ	หลับซ้าโอโห	คืนนี้อดไม้	ค่อยโผล่พรงนี้

สืบสามตุลาวันจันทร์

วันจันทร์ชวนกันไป
วางแผนไว้แม่นเลย
ยิ่งใหญ่หนึ่งในโลก
ล่องลอยมาตามลม
ฟังแจ้งแสงทองทาบทบ
ทั่วถ้วนทั้งหญิงชาย
ใครมาถึงถิ่นที่
“กำแพง เมืองจีนมัน”
ลืมนัดทำให้
รถจีนยี่ห้อหรือ
นัดว่าเวลาเช้า
ทุกคนก็รับคำ
ด้วยว่ามึงงานด่วน
แต่กันทันเวลา
ฟ้ามืดด้วยหมอกควัน
ทั่วโลกต่างพูดไป
ประเทศพัฒนา
อย่างเช่นอเมริกัน
น้ำมันทั้งถ่านหิน
ผลผลิตกันบรรล้น
ความเจริญได้ถึงไหน
เหมือนผีที่ตามหลอน
ยี่ห้อรถมากล้น
ยุโรปอเมริกา
รถจีนอีกมากครัน
บู อิค เซฟฯ และฟอร์ด
อเมริกาซึ่ง
แอ็ง ดี บีเอ็ม

เราจะไปที่ไหนเอ่ย
บ้างไม่เคยจะขึ้นชม
ด้วยมิโชคช่วยสุขสม
สิ่งโง่งมช่วยเบาคลาย
ให้ปลาบปลื้มใจสบาย
จุดมุ่งหมายใจตรงกัน
ต้องมานี่หนึ่งในนั้น
สิ่งมหัศจรรย์อันโลกถือ
รณาใช้ค้นหนึ่งคือ
ไม่ยึดถือเลยไม่จำ
เก่าโง่งมมาช่วยย้ำ
พี่เอกทำผิดเวลา
เลयरบกวนกลายเป็นข้า
ออกเมืองมาพาตกใจ
เป็นมหันตภัยใหญ่
ว่าต้องได้แก้ไขพลัน
สร้างปัญหากว่าใครนั้น
อีกจินนัยยอมปะไร
ทั่วทุกถิ่นทั้งประเทศไทย
ปล่อยควันใสให้โลกร้อน
มันตามไปให้โลกร้อน
ไม่หยุดหย่อนให้ร้อนรน
ทุกแห่งหนมาแข่งขัน
เกาหลีม้าญี่ปุ่นนั้น
มารวมกันมันมากจริง
เห็นตลอดที่ออกวิ่ง
ยุโรปยังมีมากมาย
โพล์ควิ่งเต็มมะสหาย

เมืองไทยให้ได้ாய
ฮุนได เกียร์เกาหลี่
โยไม่ค่อยจุ่น
ล้วนแล้วแต่โอ้อ่า
รถจีนอีกไม่เบา
จับจ่ายซื้อขายคล่อง
ซื้อรถช่วยให้เพลิน
ก็เหมือนกับบ้านเรา
ก็ต้องมีรถรา
เล่นฉิวลือออกเมือง
มาเขียนบอกน้องพี่
ออกเมืองเป็นทางด่วน
จับได้หลายפקใหญ่
เมืองที่พื้นกำแพง
บอกไปให้รถวิ่ง
รถวิ่งต่อออกไป
ขึ้นรถคงต้องเหงา
รถติดเป็นกิโล
อีกสิบกิโลไ
พิสูจน์ยังมีแรง
รถมาจอดที่เดิม
ของฟรีครึ่งราคา
ไปไหนที่ให้อู
ราคาอย่าขอลด
ทั้งเงินแลกฝรั่ง
สองหยวนขึ้นไป
เห็นแล้วน่าอิจฉา
เงินทองของสำคัญ
เพราะเห็นมนุษย์
จับจ่ายซื้อข้าวของ
มาจากหลายถิ่นที่
รายได้เห็นได้ชัด

ต้องซิดซ้ายไปเลยคุณ
มาสด้ามีรถญี่ปุ่น
เที่ยววิ่งบ้านเรา
อีกโคคาร์ก็หลายเจ้า
เพราะคนเขาเริ่มมีเงิน
เลยจำต้องให้เจริญ
จับจ่ายเชิญบอกหน้าตา
อวดใครเขาเราเข้าท่า
ช่วยกู้หน้าข้าก็มี
คงได้เรื่องในวันนี้
กำแพงดีมีอะไร
ชวนให้กลับชักอึดใจ
ไปจนถึง “ป่าต๋าลิ่ง”
เป็นแห่งต้นคนมากจริง
อยากไปชิงขึ้นประจำ
ไม่เท่าไรเห็นแล้วเศร้า
นั่งรถเฝ้าขยับไป
ก็โซเฟอร์บอกเราไว้
ได้นั่งกระเช้าเข้ากำแพง
ขึ้นกำแพงได้อยู่นาน
ซื้อตัวเพิ่มสี่สิบห้า
มาเมืองจีนถนัด
บอกให้รู้ซื้อกันหมด
ต้องจำดยุติธรรม
จ่ายสตางค์เท่ากันนี้
สี่ห้าสิบก็มีกัน
คนไหลมามากมายนั้น
แต่ละวันได้กำกอง
มากมายสุดนะพี่น้อง
อีกท้องเที่ยวเป็นกรุปทัวร์
หลายเกรดมีให้เห็นทั่ว
ไม่ต้องกลัวจะขาดแคลน

เมืองจีนมีเสน่ห์
ของดีมีทั่วแดน
มีทั้งประวัติศาสตร์
โบราณของมีค่า
อาหารการกินนั้น
กินได้ทั้งกินดี
ยังไม่ปิ่นกำแพง
กลับมามองผู้คน
ญี่ปุ่นแขกจีนไทย
เดินขึ้นบันไดชัน
แสงเดือนและเพ็ญจันทร์
ครุओंต้องค่อย
เดินไปที่ละขั้น
ใครหยุดจ้องมองดู
ผมนั่นมันยังหนุ่ม
ก้มหน้าแล้วมาเงย
กำหนดนับขึ้นไป
สมาธิวิ่งขึ้นแข่ง
บนป้อมที่สูงชัน
ถึงเส้นชัยไม่ช้า
นับเป็นครั้งที่สอง
สูงสุดจุดหมายมี
ขึ้นถึงบนหอคอย
ฟ้าสวยอีกแดดใส
อยากอยู่อย่างวันนี้
ละใจลืมความหลัง
มองเห็นกำแพงยักษ์
คนจีนแต่โบราณ
หนึ่งอวดอิทธิฤทธิ์
หวังเพียงสบสิ่งล้ำ
สองเพื่อป้องกันภัย
กำแพงเป็นแหล่งต้น

คน*มาต่างแสน
จึงมีแฟนทั่วโลกา
ธรรมชาติการพัฒนา
ภูมิปัญญานานามี
สารพันประดามี
เลือกได้ที่กระเป๋าคคน
กตเล่าแจ้งหลายเรื่องล้น
เดินด้นด้นตมก้มกัน
ฝรั่งใหญ่นิโกรนั้น
เหนียวดุดันมันสะใจ
น้องปิ่นเดินไปไหว
ครุนิดได้พี่เอกดู
เกาะราวมั่นเดินเรียงหมู่
หรือแข่งตูขึ้นหน้าเลย
เดินดุ่น ๆ ทำท่าเฉย
ทำหน้าเฉยไม่เหนียวแรง
เอาจิตใส่ปลายเท้าแข่ง
ไปถึงแหล่งที่หมายตา
ไม่มีหวั่นในใจข้า
หนึ่งนำหน้าเข้าทำดี
ที่เราต้องถึงแหล่งที่
ช่วยบอกชี้ยังมีไฟ
เกือบยอดคอยค่อยมองไป
กล่อมหัวใจให้มีพลัง
สักเดือนปีมันดีจัง
ไม่สร้างหวังอนาคตกาล
แจ้งประจักษ์เป็นหลักฐาน
ชวนคิดอ่านหลายชั้นล้ำ
อำมหิตชนชั้นนำ
ในอำนาจเหนือปวงชน
จากแดนไกลศัตรูตน
ต้านให้คนไม่ล่วงมา

สามช่มขวัญหม่อมิตร
กำแพงมหิมา
สี่บอกมีข้าทาส
แข็งข้อก็ต้องแพ้
ห้าบอกสังคมเขา
กินแรงทั้งกินคน
กลายเป็นสิ่งยิ่งใหญ่
มาดูผลงานคน
ที่จริงสิ่งมีไชรั
ผู้คนทั้งก่อนกาล
เราได้มาชื่นชม
วิญญานเหล่านั้นเอย
เวลาไปที่ไหน
อธิฐานให้เกื้อหนุน
เดินกันจนที่สุด
กลับลงสู่เดียวดาย
สูงสุดจุดสุดยอด
ลงลดลดสามัญ
เหมือนขึ้นบนกำแพง
ตั้งสติกันอีกครั้ง
ลงถึงกำแพงแล้ว
อยากอะไรเติม
โอ้อ้ออยู่พักใหญ่
ที่เอกร่องเร็วลี
ลากำแพงเมืองจีน
ประวัติศาสตร์ตัวฉัน
วันหน้าถ้าโชคนำ
สุกแสนจะเสียดาย
โซเฟอร์พาเรากลับ
ใต้ดินถูกสตางค์

ที่คดคิดมาทนายทำ
บอกศักดิ์ดาอย่าต่อแยะ
ที่มีอาจสู้กระแสะ
จึงยอมแม้จะทุกข์ทน
มีข้าเจ้านานเหลือล้น
จึงเกิดผลมหัศจรรย์
ใครต่อใครในสากล
ที่เหลือล้นพิสดาร
เบื่องหลังให้ทุกข์ทรมาน
นับแสนล้านต้องสังเว
แสนสุขสมนะมนุษย์เอย
คอยเอื้อนเอ่ยของส่วนบุญ
ที่ยิ่งใหญ่อย่าลืมคน
แม่บุญท่านจงสุขสบาย
แล้วก็หยุดนะสหาย
ทั้งหญิงชายควรรู้ทัน
เห็นตลอดแล้วพอนั่น
เรียกสิ่งนั้นอนิจจัง
จนหมดแรงจึงลงนั่ง
ตั้งหน้าลงตรงที่เดิม
เดินดูแถวร้านดวงเพิ่ม
ก็ซื้อเสริมกันอีกที่
มองหาใครก็ไม่มี
รออยู่ที่รถพร้อมกัน
ที่ป้ายหินอีกครั้งนั้น
จาริกนั้นจนวันตาย
จะมาซ้ำยังมีหน้า
หมายจะเดินจนสุดทาง
ให้เราจับ subway
สองหยวนซึ่งชวดเร็วดี

แวะกินข้าวกลางวัน
ก็ร้าน KFC
เดินไปใกล้ตลาด
รัสเซียซื้อล้อลั่น
นานาสรรพสินค้า
กระเป๋าช้าวของใช้
ลดลงจนเกินครึ่ง
เขาขายให้เราสอง
พอได้เวลากลับ
Deng min Kou จำได้
เก็บข้าวของเอาไว้
อาหารและกับแกล้ม
เมนูของเขาดี
ของดีไม่มีเสีย
พร้อมข้าวสวยถ้วยพูน
ห้าอย่างรสโอชา
เสร็จสรรพแปดสิบหยวน
เจ็ดคนอิ่มกันดี
ชวนกันเดินข้ามฝาก
ตามไปเผื่อได้เฮ
เห็นร้านติดสิบหยวน
ของชอบนะพี่ไทย
ซื้อหามาฝากใหญ่
หอบไปได้ถ้วนหน้า
ครูนิดครูแสงเดือน
กลับห้องเตรียมของไว้
น้องบีแม่เพ็ญจันทร์
เดินดูของกินดี
มองเห็นสารพัด
มาขายในราคา

อย่างเดิมนั้นพร้อมกันดี
พออิ่มหมีและพลีมัน
คนต่างชาติชอบเดินกัน
มีสี่ชั้นพากันไป
เครื่องไฟฟ้าเสื้อผ้าใหม่
ต่อจนได้ตั้งใจปอง
ตกตะลึงนะพี่น้อง
ยังอึ้งย้งมีกำไร
เราก็จับ Subway ไป
อยู่ไม่ไกลจากโรงแรม
เดินครูใหญ่ก็ได้แถม
ไม่กล้าแหยมทั้งเหล่าเปียร์
ตัวอย่างมีซื้บอกเฮีย
ทั้งลูกเมียต่างสั่งมา
ดักจนวนุ่นไว้ตราหน้า
อึ้งหนักรหานะมือนี่
ชวนเพลินใจอะไรนี่
ทั้งน้องพี่บอกโอเค
คนเดินมากไม่รวนเร
หรือจบแท้ก็แล้วไป
อีกเชิญชวนเลือกชมได้
ซื้อกันใหญ่หลายราคา
ไปทางไหนก็เพลินตา
เอาเป็นว่าน่าเอาใจ
เดินเป็นเพื่อนครูอ่องไป
พรั่งนี้ไปได้ถ่วงที
ไปต่อกันกับเรา
บ้านเขามีที่แปลกตา
ช่างสรรจัดเทียวเสาะหา
ตั้งแต่ห้าหยวนชวนชิม

ซื้ออะไรไม่ได้จด
นับร้อยร้านหนึ่งริม
ซื้อชิมอย่างสองอย่าง
เดินไปตลอดแนว
ที่เห็นสะดุดตา
เสียบไม้เอาชามว่าง
ตะเข็บแมลงป่อง
ปลาดาวงูแมลง
ราคาหลายหยวนอยู่
เดินไปแอบได้ยิน
บ้านเราชาวอีสาน
เรื่องกินเป็นบทเรียน
กึ่งกำหังกึ่งจู้
ตักแตนแมงขอนั้น
ปนก้อยปิ้งลายอย่าง
ขึ้นชื่อภูมิปัญญา
เดินไปทั่วทุกร้าน
สะอาดดีก็น่าเอา
กลับมาซื้อผลไม้
เข้าห้องของว่างแถว
ได้นอนตอนห้าทุ่ม
คืนนี้สวัสดิ์

เห็นทั้งหมดน่าลองลิ้ม
เสียดายอิมมาก่อนแล้ว
รสชาติต่างไปแจ่มแจ๋ว
เสียงแจ๊วๆ ตลอดทาง
นำเอามาขายแซมบ้าน
เห็นแล้วช่างขยะแขยง
ชวนลิ้มลองกลัวแสง
เสียบเป็นแท่งแล้วทอดกิน
คนเดินดูผ่านไปสิ้น
ฝรั่งนิทว่าสอิดสเยียน
มีตำนานท่านชิตเขียน
นับเป็นเซียนคล้ายคลึงกัน
ตัวไหนนี้อยู่ไหนนั้น
สารพันสรรหามา
ทำทุกอย่างที่ขวางหน้า
เรื่องอาหารอีสานเรา
เห็นชาวบ้านร้านรวงเขา
จำแบบเข้าเอาเป็นแนว
ขนมไปฝากเมียแก้ว
เตรียมไว้แล้วแจวพรั่งนี้
นัดแนะกลุ่มกันอีกที่
นอนมีสุขทุกท่านเทอญ

โคลงสี่สุภาพ

อรุณสวัสดิ์เบิกฟ้า
สดชื่นทั้งใจกาย
รอวันใหม่เจ็ดสหาย
วัดหนึ่งพึงจำได้
จากห้องมองเพื่อนแล้ว
คนหนึ่งบัตรเปลี่ยนหาย
เจ็กเจ็กห้ามนาย
แสงเดือนจึงหลีก
เสร็จแล้วเราเร่งรุก
หมายมุ่งวัดสู่สวรรค์
Subway ที่ฟุ้งอัน
เอ๋อไควสองหยวนจ๋า
ตื่นตาพาสุขแท้
รัฐสนับสนุนเอา
สวัสดิการแบ่งเบา
ขนส่งช่วยขนขึ้น
หนึ่งหยวนขึ้นนั่งได้
รถใหญ่นั่งสบาย
ในปักกิ่งมากมาย
สะดวกแท้เจ้าข้า
รถได้เดินทางห้อง
สี่ชั่วสถานี่แถม
รวดเร็วพุ่งไปแจม
วัดชื่อบุชาฟ้า
บัตรผ่านต้องจ่ายซื้อ
สามสิบห้าหยวนเงิน
เจ็ดสหายมุ่งหมายเดิน
เดินคุ่นตามจิ้นคล้อย

พาสบาย
ทั่วหน้า
ไปต่ออีกนาน
อย่าได้ลืมเลือน
ทักทาย
สับที่
กินหนึ่งมือเฮย
เสาะซื้อกินเอง
ไปพลัน
ไปเช้า
ยอดเยี่ยมดีเอย
จ่ายแล้วแย่งยื่น
บ้านเขา
หนึ่งนั้น
เฝ้าช่วยเหลือนะ
รากหญ้าคลายครวญ
ตลอดสาย
ทั่วหน้า
หลายยิ่งสาयนา
แก่ผู้เดินทาง
โรงแรม
ไปล้ำ
เย็บเย็บ
ชื่อแท้ “เทียนฐาน”
เข้าเดิน
ไปน้อย
ชมชื่นอุราเฮย
สู่ห้องอัครฐาน

ผ่านประตูสู่เข้า
มองทั่วทุกทิศเห็น
หญิงชายเถ่าแก่เป็น
สาวหนุ่มก็ไม่พัน
บริเวณอันใหญ่กว้าง
ข่มด้วยบรรดา
ร่มรื่นชื่นอร่า
สถานที่บวงสรวงฟ้า
จักรพรรดินานก่อนโน้น
เพื่อเชนสรวงบูชา
พีชมงคลคลา
แจ้งเรื่องดีร้ายเผ่า
จวบจนมาเปรียบพัน
กษัตริย์สุดสิ้นลง
เกิดศึกไม่มั่นคง
ที่ซึ่งเคยบอกชี้
ผ่านเป็นสวนแหล่งพัก
หลังจากเปลี่ยนแปลงไป
คอมมิวนิสต์ซึ่งเป็นใหญ่
ปลดปล่อยชนชนลูก
เพลินตาพาขึ้นแท่น
ดวนร่มพฤกษามี
สวนสนใหญ่เย็นดี
เราต่างเพลินเพ่งพิศ
ในสวนชวนตื่นเต้น
คนต่างพากันมา
ใครดีเด่นในนา
สาวหนุ่มกลางแก่เฒ่า
ร่ำมวยเงินอีกฟ่อน
ลูกข้างเต็นรำมัน
ดนตรีอย่างจีนอัน
ร้องขับรับเพลงช้า

บริเวณ
มากล้น
ส่วนใหญ่
เที่ยวด้วย สุขสันต์
เหลือคณา
หมู่มั
เย็นยิ่ง สบายเฮย
แต่ครั้งอดีตกาล
เสด็จมา
เทพเจ้า
ครั้งหนึ่ง ปิโย
แต่ท่านเทพญาดา
ราชวงศ์
ดังนี้
จินสุต รันทดเอย
เช่นฟ้าอวสาน
เพลินใจ
สู่ยุค
ครองทั่ว จินนา
แหล่งนี้จึงมี
ดวงฤดี
ทั่วทิศ
แปลกร่างรูปเอย
สุขทั้งกายใจ
เพลินตา
แต่เช้า
เอาออกอวดเอย
มากด้วยกิจกรรม
ระบำกัน
ซ่าซ่าซ่า
ลือเลื่องเล่นนา
เร่งเร้าเร็วทำนอง

ตายายปู่ย่าซ้อง
เล่นไฟหลายหลากอัน
สมองเล่นแก้อัล-
เงินบ่เอาฝึกฝน
ขึ้นไปเป็นแหล่งชั้น
หินหลังสามชั้นทิว
นรกมณุษย์สวรรค์ลิ่ว
ทั้งซึ่งบอกสิ่งสร้าง
ผ่านหวงฉวงอื้อขึ้น
จักรพรรดิใช้ในกาล
ไหว้สาบรรพบุรุษสาน
เหลือฝากเป็นชื่อชั้น
อาคาร “ฉีเหนียนเตียน”
สมาชั้น จากไม้จันทร์
ถูกฟ้าผ่าไฟไหม้พลัน
สร้างใหม่ไม่สนใช้
ใช้บวงสรวงเวนฟ้า
สัญลักษณ์หลากหลายอัน
จักรพรรดิขึ้นครั้งบรรพ์
สืบต่อไว้ดังนี้
เดินชมจนเมื่อยล้า
ยังไม่ทั่วถิ่นใน
เหลือบมองผ่านเข้าไป
รีบออกวนบ่ช้า
ตลาดรัสเซียแวะซื้อ
สักครู่รับจรี
Subway รวดเร็วดี
หาสิ่งกินอิมท้อง
รุกรามาอยู่ยัง
ได้ที่นักหมายหนอ
สัปดาห์กว่าขอพอ
“ปักกิ่ง” ถิ่นที่ข้า

เลี้ยงกัน
สดชื่น
ไซเมอร์ ดีเฮญ
รื่นด้วยอารมณ์ดี
หยวนชีว
ทอดกว้าง
บอกบ่งสัญลักษณ์นา
เชื่อด้วยบุพกาล
อาคาร
ก่อนนั้น
สืบต่อ กันมา
เพื่อให้ศึกษา
อีอัน
ก่อนไซร์
จนหมดไปนา
สืบได้ปัจจุบัน
สรวงสวรรค์
บอกชี้
บุรุษ
แน้แท้วิถีน
มาไกล
หอฟ้า
ใกล้เที่ยงแล้วเฮย
เพื่อซื้อข้าวของ
อีกที่
กลับห้อง
ถึงที่หมายนา
จึงได้ไคลคลา
คอยรอ
บ่ช้า
ไว่ก่อนเพื่อนเฮย
สุขซึ่งตรึงใจ

คำอ้อลาอ้ายแท้
โอกาสดีคงจร
ขอบคุณที่ได้สอน
โชคช่วยชัยอยู่เฝ้า
สนามบินใหม่นี้
บุญส่งวาสนาพา
กระเป๋แป้คัดตรวจตรา
เรียบร้อยเดินพักยั้ง
วนห้าโมงกว่าแล้ว
เข้าสู่เครื่องที่มา
TG 615
บินถึงปักกิ่งลับ
ในเครื่องเรื่องต้อนรับ
เครื่องดื่มอาหารมี
ได้ไวน์กริบตักกริ
เอมอ้มลิ้มรสไว้
สี่ทุ่มกว่าบอกนับ
สนามบิน
แวะจ่ายหยวนสิ้น
เลือกซื้อ
เหล้าไวน์บุหรีเจ้า
ขนมมนมอีกน้ำหอมเล่า
สนใจใส่ซื้อเอา
แล้วพากันเคลื่อนคล้อย
ผ่านแล้วไปอยู่ลับ
ส่งต่อสายพานเอา

มหานครเฮญ
เยี่ยมเจ้า
สรรพสิ่งจริงนา
จึงได้มาเยือน
งามตา
อีกครั้ง
นำโหลด ลงเอย
อยู่ยั้งรอเวลา
ไคลคลา
จอตรับ
รออยู่
สู่แคว้นแดนไทย
ดูดี
เลือกได้
ไล่หวัด หน้อยเอย
อยู่ห้องพอดี
เวลาจีน
ถีนี่
ก่อนออก ไปนา
จ่ายซื้อตามราคา
เลือกเอา
บ่น้อย
ตามแต่ชอบนา
ตรวจเช็คหลักฐาน+
กระเป๋